

РЕШЕНИЕ

№ 3663

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1593** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба, подадена от [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], №45, представлявано от управителя Н. В. Н. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С896-0452609/26.01.2021г. издадена от началник отдел "Оперативни дейности" – С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/-запечатване на търговски обект–павилион за ядки,находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] ЕИК[ЕИК] и е забранен достъпа до него за срок от 14 /четиринадесет/ дни на основание чл.186, ал.1 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Жалбоподателят сочи, че оспорената заповед е незаконосъобразна и неправилна. Моли, да се намали срока на "забраната за достъп" до търговският обект стопанисван от дружеството.

Ответник - Началник отдел "Оперативни дейности"-С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, чрез своя процесуален представител гл. юрисконсулт в отдел „Обжалване“ К.Н. оспорва жалбата. Моли, да се потвърди заповедта и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-гр. С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени

представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.01.2021г. в 13:32 ч. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - павилион за ядки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] ЕИК[ЕИК]. Извършена е контролна покупка от служители на НАП на 100г. ядки на обща стойност 3,60 лв., за която не е издаден фискален бон. Отчетен е оборот от 3 лв. Поради което е прието, че търговецът, в качеството на лице по чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ със стационарен търговски обект не е издало фискална касова бележка от наличния в обекта ЕКФП модел „С.“ с ИН на ФУ: ДУ428271 и ФП №36586044, с което е осъществил състава на нарушение по чл. 25, ал. 1 и, ал. 3, вр. чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. Съставен е Протокол за извършена проверка № АА №0452609/17.01.2021г., който е подписан от управителя на дружеството.

Издадена е оспорената Заповед за налагане на ПАМ № ФК-С896-0452609/26.01.2021 г. от началник отдел "Оперативни дейности" – С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - запечатване на търговски обект – находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] ЕИК[ЕИК] и е забранен достъпа до него за срок от 14 /четиринадесет/ дни на основание чл.186, ал.1 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Предвид установеното от фактическа страна и при извършената проверка за законосъобразност на административния акт по реда на чл. 168 от АПК съдът намира следното от правна страна:

Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 04.02.2021 г. Жалбата е депозирана на 09.02.2021г., в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт, пред надлежен съд, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3, принудителната административна мярка по, ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Чл.7, ал. 1, т. 1 от ЗНАП предвижда, че изпълнителния директор на НАП е орган по приходите. Със Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП е определено началниците на отдели "Оперативни дейности" в Дирекция "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" в Централно управление на Националната агенция за приходите да издават заповеди за налагане на ПАМ запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС, поради което оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Съгласно § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС, павилионът е търговски обект, тъй като е място, от което се извършват продажби на стоки. Описанието на търговския обект в

оспорената заповед е направено в достатъчна пълнота и дава възможност на жалбоподателя да разбере за неиздаване на ФКБ от фискално устройство, относно който обект е наложена ПАМ. Жалбоподателят не оспорва, че стопанисва търговския обект.

На основание чл.186, ал.1, т.1, б.„а“ от ЗДДС , принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Разпоредбата на чл.3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства определя, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на ФКБ от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В случая плащането е извършено в брой, което не е спорно между страните, както и че не е издадена фискална касова бележка.

[фирма] е лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. извършва дейност в търговски обект, поради което е следвало за извършената продажба на стока да издаде фискална касова бележка. Това изискване е свързано със задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на ФКБ от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Неспазването на посоченото задължение води до избягване на заплащане на данъчни задължения. Издаването на фискален бон приключва с връчването му на клиента по арг. на чл. 38, ал. 2 Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., въвеждащ следното изискване - клиентът е длъжен да съхранява касовата бележка до напускане на търговския обект. Когато търговският обект се намира в общо помещение с други търговски обекти или на територията на пазар или тържище, за напускане на търговския обект се счита напускането на общото помещение, съответно пазара или тържището. В случая не е издаден и не е връчен касов бон за покупката на 17.01.2021 г. в 13, 32 ч. на 100 гр.ядки, на стойност 3,60 лева.

В оспорената заповед е посочено, че жалбоподателят не е спазил реда и начина за издаване на ФКБ. От установените факти се доказва, че жалбоподателят на 17.01.2021 г. е извършил нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Законосъобразно е прието, при налагане на ПАМ, че е осъществен състава на чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗАНН. В оспорената заповед е налице съответствие между

фактическите и правни основания. Същите са описани в пълнота. Точно е посочен търговския обект както в мотивите, така и в диспозитива. Посочено е че не е издаден фискален бон, като извършеното нарушение са доказва от приобщените към П.: опис на касовата наличност-200,30 лв./приблизително 67 пъти по голяма от регистрираният оборот, към момента на извършване на проверката/, като липсва издаден касов бон на 17.01.2021г.

В жалбата не се оспорва извършеното нарушение, а единствено се посочва, че срока на ограничителната мярка за достъп е несправедлива. Безспорно мярката изпълнява именно целта на закона - превантивност и преустановителност на подобни деяния.

Налице е предпоставка за налагане на ПАМ по чл.186, ал.1, т.1, б. "а" от ЗДДС, поради което законосъобразно е наложено запечатване на търговски обект, в който се извършва дейността на жалбоподателя.

Съдът намира, че административният орган е изпълнил задължението си и е изложил съображения за конкретния срок, за който се налага запечатването на търговския обект и обстоятелствата, които са го мотивирали да определи този срок – за да се осигури защитата на обществения интерес, като се предотврати възможността за извършване на нови нарушения, а също и предвид обстоятелството, че с нарушението е засегнат утвърдения ред за данъчна дисциплина, който трябва да осигурява пълна отчетност на извършваните от лицата продажби, тяхната регистрация и последващата възможност за проследяване на реализираните обороти, защото поведението на лицето е насочено срещу установената фискална дисциплина, която цели да гарантира спазването на установените законови норми и бюджетните приходи.

Административният орган е посочил целите, които иска да бъдат постигнати с налагането на принудителната административна мярка, което настоящият съдебен състав преценява като достатъчно обосноваване относно продължителността на срока на мярката. Макар мотивите да възпроизвеждат само основните принципи при налагане на принудителни административни мерки, административният орган е посочил основанията, които са го мотивирали да определи срока на запечатването. Срокът на принудителната административна мярка се определя по целесъобразност от органа, като в настоящия случай преценката по целесъобразност е упражнена в рамките на закона. Ето защо съдът намира, че при издаване на оспорената заповед са спазени всички изисквания за форма на индивидуалния административния акт и оспорената заповед съдържа всички реквизити, посочени в нормата на чл. 59, ал. 2 АПК.

Същевременно не е налице възможност за прилагане на нормата на чл. 186а ЗДДС (в сила от 12.12.2020г.), тъй като за управление на продажбите си в този обект търговецът не е избрал и не използва софтуер, включен в списъка по чл. 118, ал. 16 ЗДДС, т. н. СУПТО (софтуер за управление на продажби в търговските обекти). Изрично в оспорения акт е посочено, че в обекта няма СУПТО и ПОС терминал, и този факт не е оспорен от жалбоподателя. Не са налице фактическите основания за приложението на разпоредбата на чл. 186а от ЗДДС изключваща налагането на ПАМ

при първо нарушение.

С оглед на изложеното съдът прецени, че наложената ПАМ е издадена в съответствие с изискванията на материалния и процесуалния закон и целта на закона и не е налице основание за нейната отмяна по см. на чл. 146 от АПК. Поради това жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора право на разноски в настоящото производство има ответника и същите следва да се присъдят в размер на 100, 00 лева на основание чл. 25 от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, 34 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК204981990, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], №45, представлявано от управителя Н. В. Н. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С896-0452609/26.01.2021г. издадена от началник отдел "Оперативни дейности"—С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/-запечатване на търговски обект—павилион за ядки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] ЕИ[ЕИК] и е забранен достъпа до него за срок от 14 /четиринадесет/ дни на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] [улица], №45, представлявано от управителя Н. В. Н. да плати в полза на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия:

